

Granice tolerancji wobec zachowań patologicznych i przestępczych - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Granice tolerancji wobec zachowań patologicznych i przestępczych
Kod przedmiotu	14.2-WP-PEDP-GTPP
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	6
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Krzysztof Wąż, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest poznanie uwarunkowań społecznego odbioru patologii i przestępczości oraz problemu winy i kary, a także związku pomiędzy postawami społecznymi w tym zakresie a kreowaniem zmian w regulacjach prawnych.

Wymagania wstępne

brak

Zakres tematyczny

Podstawy filozofii praw człowieka

System ochrony praw człowieka oraz środki ochrony w prawie polskim i międzynarodowym

Standardy ochrony praw człowieka w kontekście ochrony praw ofiar przestępstw

Standardy ochrony praw człowieka w kontekście ochrony praw osób pozbawionych wolności

Wartości oraz normy społeczne i ich naruszanie.

Niedostosowanie społeczne, dewiacja, patologia społeczna, anomia, przestępczość.

Relatywizm moralny w ocenie patologii i przestępstwa.

Zjawiska braku poczucia bezpieczeństwa i paniki moralnej jako wyznaczniki granic moralności.

Populizm penalny a populizm polityczny.

Postawy punitywne a kreowanie zmian w regulacjach prawnych.

Stygmat społeczny. Dystans jako sankcja społeczna. Wykluczenie społeczne.

Społeczny odbiór przestępczości oraz problemu winy i kary.

Zmiany postaw społecznych wobec wybranych zachowań dewiacyjnych, patologicznych i przestępczych.

Rola szkoły, kościoła, polityków i mediów w kreowaniu obrazu przestępczości oraz problemu winy i kary

Metody kształcenia

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
E.1R.W3. Student zna i rozumie dewiacje społeczne w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej, koncepcje, teorie dewiacji społecznych, współczesne tendencje rozwoju dewiacji społecznych, etiologię, skutki dewiacji społecznych, profilaktykę i zapobieganie dewiacjom społecznym	• K_W10	• kolokwium lub rozprawka naukowa	• Wykład
E.1R.U4. analizować edukację w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej; charakteryzować rolę szkoły jako środowiska społeczno-wychowawczego oraz środowisko inkluzji społecznej; analizować rolę i zadania nauczycieli, wychowawców, pedagoga szkolnego i pedagoga resocjalizacyjnego, funkcje wychowawcze szkoły; analizować i interpretować problemy wychowawcze we współczesnej szkole i środowisku szkolnym; określać specyfikę procesu nauczania i pracy szkolnej w instytucjach, placówkach systemu oświaty i ośrodkach o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym	• K_U06	• kolokwium lub rozprawka naukowa, ocena wypowiedzi, zaangażowania w dyskusję	• Wykład
E.1R.K1. Student jest gotów do autorefleksji nad rozwojem zawodowym; E.1R.K2. Student jest gotów do wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.	• K_K04	• kolokwium lub rozprawka naukowa, ocena wypowiedzi, zaangażowania w dyskusję	• Wykład

Warunki zaliczenia

Wykład kończy się zaliczeniem na ocenę. Warunkiem uzyskania zaliczenia jest pozytywna ocena z kolokwium pisemnego lub pozytywna ocena rozprawki naukowej na temat wybranego zagadnienia programowego.

Ocena końcowa:

Ocena z wykładu jest oceną końcową z przedmiotu.

Literatura podstawowa

1. Filar M., Rola mediów w kreowaniu zagrożeń i sprzyjaniu populizmowi, *Archiwum Kryminologii*, T. XXIX-XXX, 2006, s. 489-493.
2. Hołda J., Hołda Z., Ostrowska D., *Prawa człowieka. Zarys wykładu*, Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2011.
3. Kossowska A., Zmiana społeczna a przestępczość. Wzajemne związki, uwarunkowania, konsekwencje, w: Klaus W., Buczkowski K., *Społeczno-polityczne konteksty współczesnej przestępczości w Polsce*, Warszawa 2013, s. 73-101.
4. Królikowska J. (red.), *Problemy społeczne w grze politycznej : współczesne zagrożenia społeczne - diagnoza i przeciwdziałanie*, Wyd. UW, Warszawa 2006.
5. Siemaszko A., *Granice tolerancji. O teoriach zachowań dewiacyjnych*, PWN, Warszawa 1993.
6. Szymanowski T., *Przestępczość i polityka karna w Polsce w świetle faktów i opinii społeczeństwa w okresie transformacji*, Wolters Kluwer, Warszawa 2012.
7. Zalewski W., *Populizm penalny - próba zdefiniowania zjawiska*, w: *Populizm penalny i jego przejawy w Polsce*, Z. Sienkiewicz i R. Kokot (red.), Wrocław 2009, s. 13 - 32.

Literatura uzupełniająca

1. Czykwin E., *Stygmat społeczny*, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2007.
2. Krajewski K. (red.), *Poczucie bezpieczeństwa mieszkańców wielkich miast. Kraków na tle innych miast europejskich*, Wyd. UJ, Kraków 2008.
3. Lewandowska K., Karać czy leczyć? Strategie postępowania ze sprawcami przestępstw seksualnych wobec dzieci na przykładzie wybranych krajów, [Dziecko. Krzywdzone. Teoria, badania, praktyka, 2007, nr 18](#).
4. Pawlica B., *Mechanizmy naznaczenia społecznego. Socjologiczne studium teoretyczno-empiryczne empiryczne*, Wyd. WSP, Częstochowa 2001.
5. Pospiszyl I., *Patologie społeczne*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008.
6. Pytka L., Kara, miłosierdzie, resocjalizacja. Sakratyzacja versus użyczenie „ludzkich odpadów”, *Wychowanie. Opieka. Terapia*, Nr 1-2.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Krzysztof Wąż, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 15-11-2019 18:26)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ